

становленията, които казанитѣ Сили считатъ за необходими за покровителството на свободата на транзита и за установяване на единъ справедливъ режимъ за търговията на другитѣ народи.

Чл. 47. Размѣрътъ и видътъ на финансовитѣ тяжести на България, които ще поеме гръцката държава поради териториитѣ, които се поставятъ подъ нейниятъ суверенитетъ ще се опредѣлятъ съобразно съ *членъ 141*, частъ VIII (Финансови клаузи) отъ настоящия договоръ.

Всички въпроси, които не сж уредени въ настоящия договоръ и които биха могли да се породятъ съ отстъпването на тая територия, ще се уредятъ съ отдѣлни конвенции.

ОТДѢЛЪ III.

Т р а к и я³⁴⁾

*Чл. 48.*³⁵⁾ България се отказва въ полза на главнитѣ съюзни и сдружени Сили отъ всички свои права и титри върху териториитѣ на Тра-

des dispositions que ces Puissances jugeront nécessaires pour protéger la liberté de transit et un régime équitable pour le commerce des autres Nations.

Art. 47. La proportion et la nature des charges financières de la Bulgarie que l'Etat grec aura à supporter en raison du territoire placé sous sa souveraineté seront fixées conformément à l'article 141, Partie VIII (Clauses financières) du présent Traité.

Des Conventions ultérieures régleront toutes questions qui ne seraient pas réglées par le présent traité et que pourrait faire naître la cession dudit territoire.

SECTION III.

T h r a c e.

Art. 48. La Bulgarie renonce en faveur des Principales Puissances alliées et associées à tous ses droits et titres sur les territoires de la Thrace

³⁴⁾ Гл. казаното на стр. 70 „Южни граници“.

³⁵⁾ Съ *чл. 48* се допълва *чл. 27* п. 3 отъ Мирния Договоръ. България се задължава да се откаже отъ всички права и титри върху териториитѣ на Тракия; задължава се да признае решението на Гл. Съюз. Сдр. Сили, относно тия територии, а последнитѣ се задължаватъ отъ своя страна да ѝ гарантиратъ свободата на икономическитѣ изходи на Егейско море. Имайки тая особеностъ Мирния Договоръ отъ 1919 год. да налага решения на победителя, не държейки смѣтка за правата на победения, тогава дори когато тѣ сж очевидни и неоспорими, отнемането на територии по начина по който това стана съ Тракия трѣбва да се счита за единъ отъ особенитѣ случаи въ Историята на Международното Право. Тракия на Съюз. и Сдр. Сили както ще се види по-долу трѣбваше да стане разменна монета при по-сетнешнитѣ комбинации на победителитѣ, при разрешаването на източната проблема.

Поради това, че въпроса за Тракия бѣ въ пряма връзка съ тоя за протоцитѣ, а съ това и съ по-нататъшната сѣдба на Цариградъ и другитѣ въпроси по териториянитѣ разграничения, които заедно се разглеждаха на Лозан. Конференция считаме за не безинтересно да дадемъ на кжсо както събитията които доведоха до Муданското примирие, така и самитѣ дебати и решения на Конференцията.

Примирието въ Солунъ и Мудания. По *чл. 1* отъ примирието въ Солунъ (29 Септември 1918 год.) българската администрация трѣбваше да продължи да функционира въ частитѣ отъ България, окупирани тогава отъ съюзницитѣ — Добруджа, Тракия. Примирието, декларациитѣ направени отъ меродавни съглашенски фактори,¹⁾ най-после тайната Военна Конвенция, споредъ която (*чл. 1*) се искаше помощта на България за една евентуална военна експедиция къмъ Цариградъ, като най-късно въ срокъ отъ 8 дена трѣбваше да се започнатъ преговоритѣ, — не даваха мѣсто за съмнения върху бъдещата сѣдба на тия земи. Обаче, не срещнала на пжтъ къмъ Цариградъ

¹⁾ Презъ сѣщиятъ м-ць Септември—Октомври 1918 г. на България се предложиха отъ съглашенскитѣ воени складове ж. п. материали и 1000 тона храни, като на съюзници.